

Janez Janša, premier

Tekst: Silvester Surla in Igor Kešinar Foto: Primož Lavre

EKSKLUZIVNO

Največji nasprotnik slovenske demokracije je tranzicijski kapital

Za premierja Janeza Janšo je resna nevarnost za Slovenijo in njeno demokracijo tranzicijski kapital, ki si je brezobzirno prigrabil velikanski vpliv, vključno z večino medijev, po katerih si skuša podrediti presojo o tem, kaj je pri nas prav in kaj narobe. S predsednikom vlade smo se pogovarjali o predsedovanju Slovenije EU, o reševanju mejnih sporov s Hrvaško, o vojni proti tajkunom in pregonu gospodarskega kriminala, o možnih povolilnih koalicijah in o tem, kakšen vpliv na slovensko politiko ima še vedno nekdanji predsednik Milan Kučan.

■ Slovensko predsedovanje EU se končuje. Kakšni so slovenski prispevki v evropski zgodbi?

O tem lažje in bolj objektivno sodijo naši partnerji v EU. Na začetku januarja, ko je Slovenija po treh letih priprav z vseodgovornostjo prevzela krmilo Sveta EU, so bile časopisne strani polne pričakovanj, a tudi dvomov o zmoglosti slovenskega predsedstva. Kot prva izmed novih držav članic in prva slovanska država na čelu petinastimilijonske množice smo bili deležni posebne pozornosti – a hkrati tudi prijazne podpore in pomoči naših kolegov. Slovenija se je na več kot osem tisoč dogodkih izkazala kot ambiciozna, dinamična in kompetentna država z vizijo. Naše predsedovanje morda ni bilo tako bleščeče kot predsedovanja večjih držav članic, vendar smo na vsebinski ravni naredili pomembne preboje.

■ Katere?

Dosegli smo dogovore, za katere si je zaman prizadevalo več prejšnjih predsedstev, kot na primer glede evropskega sistema satelitske navigacije Galileo, liberalizacije energijskih trgov, vračanja nezakonitih priseljencev, delovnega časa, delovnih razmer začasnih delavcev, politnih storišč in standardov glede odpadkov. V času gospodarske negotovosti in upočasnitve, nenaklonjene finančno zahtevnim projektom, smo zagotovili tudi napredek pri sprejemanju podnebno-energetskih ukrepov in povečanje donatorske pomoči v okviru razvojnih ciljev tisočletja. Veliko smo naredili tudi za našo najbližjo sosesčino Zahodnega Balkana. Končali smo mrežo stabilizacijsko-asociacijskih sporazumov z vsemi državami regije, s čimer je njihova pot v EU postala bolj opremljena in predvidljiva. Uspešno smo izpeljali dialog o odpravi vizumov, vzpostavili celovit me-

hanizem financiranja regije in spodbudili vrsto drugih sektorskih pobud – od prometa prek raziskav do energije – za okrepitev medsebnih stikov v regiji in v njenih odnosih z EU. Soočili smo se tudi z vprašanjem Kosova, enim trenutno najbolj občutljivih izizov EU. Kljub mnogim črnogledim napovedim, smo dosegli enotnost EU pri glavnih vprašanjih in preprečili destabilizacijo regije.

■ Najbrž pa ni vse teko gladko.

Predsedovanje pogosto krepijo ali karajo dogodki, ki jih ni mogoče predvideti in se nanje pripraviti. Tovrstnih »presenečenj-

tatom za inovacije in tehnologijo v Budimpešti. Mala in srednja podjetja bodo lahko svoje raziskave in razvoj nadgradila s programom Eurostars. Direktiva o potrošniških kreditnih pogodbah bo povečala zaščito potrošnikov. Bolje bo poskrbljeno tudi za zaposlovanje mladih, za enakopravnost med spoloma in za družinam prijazne znanstvene kariere. Direktiva o kazensko pravnem varstvu okolja in podnebno-energetski svetlejši bosta še bolj začrtala naš bržrejni prostor. Naša obalna regija bo z ustanovitvijo evromediteranske univerze postala novo sredozemsko izobraževalno središče.

“ Ne vemo, koliko sposoben minister bi bil Gregor Golobič, saj doslej ni še nikoli prevzel odgovornosti v vladi. Deloval je iz ozadja. ”

tudi med slovenskim predsedovanjem ni manjkalo. Prve mesece so zamamovali nemiri na finančnih trgih in nenaden poskok cen hrane in nafte, ki so dosegli najvišjo raven v zadnjih petdesetih letih. Sledili so nemiri v Tibetu, potres v Sečuanu in ciklon v Mjanmaru, za končni »ovinko« v razpravah pa je poskrbel še negativen izid irskega referendumu o libanonski pogodbi. Slovensko predsedstvo se je v vseh teh primerih odzvalo hitro in premišljeno ter poskrbelo za usklajen odgovor držav članic – pristop, ki je zbudil veliko odobravanja tako znotraj EU kot zunaj njenih meja.

Na podlagi pete svobodilne, ki smo jo uvedli na začetku novega cikla libanonske strategije, bodo lahko naši študenti, raziskovalci, znanstveniki in drugi talenti bolj svobodno kročili po EU. Maja zaletli ljubljanski proces bo pri tem odpravil še zadnje ovire. Sodelovali bomo lahko tudi z našo novo dogovorjenim evropskim inšti-

■ Kaj je pridobila Slovenija s predsedovanjem?

Predsedovanje Sveta EU je bilo pomembna rualoča v prihodnost naše države. Z njim smo izboljšali naše poznavanje evropskih struktur in navezali pomembne stike v Bruslju in državah članicah, uveljavili pa smo se tudi na vrhovih s svetovnimi partnerji: Japonsko, Latinsko Ameriko in Karibi, ZDA in Rusko federacijo. Te izkušnje ne bodo koristile le več kot dva tisoč državnim uradnikom, neposredno vpetim v projekt predsedovanja, ampak tudi slovenskim gospodarstvenikom, raziskovalcem, študentom in vsem drugim, ki si bodo v prihodnosti utirali pot v Evropo in širši svet. Projekt predsedovanja je zahteval maksimalni angažma tisočev. Vsem gre zahvala za naše uspehe. Seveda pa nas pred koncem čaka še zadnji, jantjski Evropski svet. Po juniju 2005 bo to najbolj zahteven in tehlak vrh EU.

■ Je politni mandat za predsedovanje prekratek ali je bil zaradi prihajajočih državnih volitev morda predolg?

Nale volitve niso merila. Politno predsedovanje je samo vrh ledene gore, saj zahteva vsaj dve leti intenzivnih priprav in še eno leto sodelovanja v triju, v našem primeru skupaj z Nemčijo in Portugalko. Kolegi iz drugih članic EU mi pravijo, da je mandat vlade, v katerega je vključeno tudi predsedovanje EU, vsaj še enkrat napornejši kot običajen. Mislim, da je ta ocena za državo, ki to počne prvič, celo premišla. Še posebno zdaj, ko je po veliki litvi treba usklajevati odločitve med 27 državami.

■ Kaj pomeni irsko glasovanje za Slovenijo, ki meji na kandidatko Hrvalko, saj se bo zaradi tega pridruženje EU upočasnilo?

Mislim, da se bisereno. Zastoj, povzročen zaradi iskanja referendumu, bo odpravljen precej prej, poudar se bo dokončno odločalo o članstvu RH v EU. Torej ni nobenega razloga, da bi kakorkoli igral na to karto ali da bi Hrvalka upočasnila povzemanje evropskih standardov.

■ Ali je možno, da bi se tudi v Sloveniji pokazala zahteva po glasovanju o litbonski pogodbi, da bi s tem zavrla hrvalko pridruženje EU?

EU potrebuje nova pravila igre zato, da bo postala bolj demokratična navznoter in bolj učinkovita navzven. EU vodi svetovni proces, ki mora pripeljati do globalnega dogovora o učinkovitem boju proti klimatskim spremembam. Količina našega življenja v prihodnjih letih je odvisna od tega, kako se bomo organizirali. Ne poznamo nikogar, ki bi želel vse to postaviti na kocko zato, da bi zapel pot Hrvalki v EU.

■ Kako tečejo pogovori o mejnih sporih?

V okvirih mejanih komisij, ki smo jih ustanovili in ki iščeta ustrezni pravni okvir za nevtralno presojo tretje osebe. Zaplete in težave naših državljanov, ki nastajajo občasno zaradi neretnih mejnih vprašanj, pa skušamo kljub velikemu pomazrkjanju časa reševati spoti.

■ Čipava je bila ideja za časno kompromisno rešitev s postavitvijo zapornice na tako imenovani Jorasovi evropski poti?

To je bila ena od kompromisnih rešitev, ki sem jih predlagal svojemu hrvalkemu kolegu ob najinem majkum srečanju na Obrežju. Po dolgih in naporah pogajanjih brez kamer smo jo nato usklajili in uresničili.

■ Zakaj Slovenija ne zapre spornega mejnega prehoda v Sečoveljih ali pa ga prekvalificira v maloobmejnega?

Ker je to skrajen ukrep, ki bi enako kot tuj prizadel tudi slovenske državljane. Deklar ni na voljo druge prometnice, je to le zadržja možnost.

■ Letos se ni incidentov v Piranskem zalivu, zato vam tudi ni mogoče očitati kakršnegakoli dogovarjanje zanje. Ali lahko pričakujemo, da bo Sova javno objavila magnetogram vaše pogovora z livom Sanaderjem leta 2004?

Ne vem, kaj bo in kaj lahko naredi Sova glede na zakonsko regulativo. Kar se mene tiče, nisam kaj skrivati. V tistem pogovoru, ki je potekal po incidentu ob aretaciji Janeza Podobnika ob meji v Sečoveljih, sva se s predsednikom Sanaderjem pogovarjala o tem, kako incidente umiriti in reševati in ne o tem, kako jih povzročati.

■ Pogostokrat slišimo kritike, da je glavna napaka vašega mandata, da niste nadaljevali reform. Kje je krivda za ta zastoj? Kdaj se bodo reforme nadaljevale?

Če nekaj pogosto slišimo, se ne pomeni, da je res. Če ne bi uvedli najnih reform, ne bi imeli najvišje gospodarske rasti v zgodovini in hkrati najnižje brezposelnosti. Dejstva zanjajo to trditve. Res pa nismo uvedli emotne davčne stopnje, ki so jo nekateri hoteli braniti do zadnje kaplje moje krvi, čel da je to edina zveličavna rešitev za slovensko gospodarstvo. Piskali smo druge, ki so bile sprejemljive tudi za socialne partnerje. Mogoče je bil davčni učinek zaradi tega nekoliko manjši, vendar smo davčno reformo sprejeli ob visoki stopnji družbenega soglasja, kar je njena velika dodana vrednost.

■ V zloženki, ki jo je vlada poslala vsem gospodinjtvom, manjka podatek o inflaciji. Zakaj?

Nič ne marjaka. Brežura je poročilo o izvedenih reformah. Inflacijo so povzročile visoke cene nafte in hrane na svetovnih trgih kot poglavitna vzroka ter prehod na cvro ter prejšnjaha konkumntnost predlovalnega in trgovskega sektorja kot notranja vzroka. Inflacija je problem celotne EU. Če ne bi izpeljali reform, bi bil njen pritisk oziroma posledice še večje. Spomnite se leta 2003, ko smo imeli 2,3-odstotno gospodarsko rast in nekajkrat višjo inflacijo. Anton Rop, avtor gospodarskega programa Pahorjeve SD, ki je bil takrat predsednik vlade, nam danes spet ponuja preitkušene formule tistih let.

■ Ali bomo do volitev pričla še kakšni privatizaciji državnih podjetij?

Verjetno, pa tudi po njih, ker se sprejeti program v skladu z zakonom izvaja ne glede na volitve.

■ Ali vam je žal, da je zastala privatizacija Telekomu in Zavarovalnice Triglav?

Nič le ni izgubljeno, bi pa najbež obe podjetji poslovali bolje, če bi imeli trajno določeno lastniško strukturo.

■ V tem mandatu ste izpeljali privatizacijo NKBM. Zakaj tega niste naredili v NLB, ki je tajkunoma na veliko odobrvala kredite, zdaj pa ima menda zaradi tega težave? Delnice NLB pa kljub objubi finančnega ministra Bajuka se vedno ne kotirajo niti na borzi.

Vpliv slovenske države v tej banki je omejen, saj je velik delež NLB v lasti belgijske KBC in EBRD. KBC je dve leti držal klubov v rokah in ne ve, ali v banko vstopa ali izstopa. Obesna se, kot da ji je bil ob prodaji 34 odstotkov deleža v časa Ropove vlade

dejansko prodan večinski delež. Mogoče je je res bil obljubljen, vendar tega v pogodbi ni. Predsednik uprave je bil imenovan tik pred zadnjimi volitvami. Uprava NLB pa je res pomagala Pivovarju Lašku pri spornih koncentracijah lastništva. Nadzorni svet NLB je bil o tem obveščen le pozneje. Sicer pa je NLB solidna banka, tudi zadnja dokapitalizacija je uspela. Bila pa bi lahko še veliko boljše, če bi imela bolj ambiciozno vodstvo in manj ljudi z dragimi individualnimi pogodbami.

■ Bi bilo po vašem mnenju, da bi v nekaterih podjetjih, ki jih lastniško obvladuje država, uvedli enotno upravo? Predlog, da bi združili nadzorni svet in upravo, je bil že podan v Petrolo, kaj pa v skupini Telekom Slovenija?

Tedko vam odgovorim na to vprašanje, nisem strokovnjak za zakonodajo o gospodarskih družbah. Podjetja imajo svoje uprave in nadzorne svete, ki morajo lastnikom na skupščinah predlagati najbolj učinkovite rešitve, tudi organizacijske. Politično gledano pa se mi zdi modro, da reorganizacija Petrola ni bilo v volinim letu, saj bi se brez potrebe izpostavili očitek, da se cementira upravljanje družbe, v kateri država ni večinski, ampak kljub temu poseben lastnik. Pri Telekomu takšen očitek odpade, saj ima v tej družbi država več kot 75 odstotkov dejanske glasovalne teže, kar pomeni, da lahko vsakokratna vlada kadarkoli izvede spremembo statuta in tudi upravljanja.

■ Vas je Tomaž Toplak, ki je odstopil z mesta predsednika uprave Kada, podobno razočaral, kot vas je lani nekdanja državna sekretarka Andrijana Starina Kosem?

Dogajanja ob njegovem odstopu nisem spremljal, ker v teh tednih za to preprosto nimam časa. Premalo poznam podrobnosti, da bi lahko sodil o tej primerjavi.

■ Ali zaupate pravni državi, da se pregon gospodarskega kriminala ne bo ustavil na toilstvu in v sodnih mlinih? Akcija Čista lepota minuje, o ovadbah zoper Pivovarno Laško tudi ni nič novega.

Ne bo držalo. Glede sama gospodarskega kriminala v gradbeništvu je sodišče po opravljeni predizrešni policijski preiskavi, na predlog toilstva odredilo sodno preiskavo, ki poteka. Sodišče je torej presodilo, da je sum kaznivega dejanja v očitni utemeljenosti. Pravkar je bilo na sodišču praktično razveljavljeno lastništvo oziroma menedžerski odkup BTC, ker so bili pri njem oškodovani mali delničarji. O ovadbah v primeru, ki ga navajate in v vseh drugih odločajo pristojni organi; ne vem, ali je kaj novega, dokler o tem ne

Biografija

Rodil se je leta 1958. Po izobrazbi je diplomirani obrambaslavec. V asedesetih je bil udeležen demokratičnih procesov v Sloveniji ter politični zapornik v režiji slovenske SDV in jugoslovanske armade. Po prvih demokratičnih volitvah je postal obrambni minister in je med najbolj zaslužnimi za osamosvojitve. Po oditavitvi 1994. se je preselil v državni zbor, obrambno ministrstvo pa je prezel še v času Bajukove vlade leta 2000. V obdobju 1989–1991 je bil podpredsednik SDZ, po njenem razpadu je vstopil v socialdemokratsko stranko in jo 1993. prevzel. Desetletje pozneje se je preimenovala v Slovensko demokratsko stranko. Po zmagi na volitvah 2004 je bil izvoljen za predsednika vlade.

obvestijo javnosti. Prepričan pa sem, da bodo svačili zakonito in nepristransko.

■ Zakaj se vojna proti tajkonom ni začela že leta 2005?

Gosporje o vojni je pretiravanje. Gre za normalno delo pristojnih organov pri zatiranju kriminalitete. Tega pa v veliki meri v času vladavine LDS in SD ni bilo. Leta 2005 je nova vlada podjedovala strukturo v organih pregona in nadzornih agencijah, ki se niso bili sposobni nese spopasti s večjim gospodarskim kriminalom. Potrebne so bile zakonske spremembe, reorganizacije, kadrovske zamerjavje in izobraževanje. Vse to smo v veliki meri naredili, rezultati, ki jih danes vidimo, so posledica aktivnosti, ki so se začele leta 2005. Profesionalno delo varuha korikarance in nadzornih agencij je izbežalo prej zakrite koncentracije z njihovih parkirišč. To, da se jih prej ni videlo, ne pomeni, da so nastala zdaj. Le da je prejšnja oblast to tolerirala in omogočala, sedanja pa vtraja pri načelu enakosti pred zakonom.

■ Igorja Bavčarja ni bilo niti na kosilo ob obletnici aretacije JBTZ niti na srečanje nekdanjih ministrov Demosove vlade. Ali imate kakšne stike z njim?

Zelo redko ga vidim, predvsem ob raznih obletnicah.

■ Bi bilo treba zoper njega podobno ukrepati kot zoper Boška Šrota?

To morate vprašati tiste, ki so pristojni za ukrepanje. Ob povsem spremljanju medijih konstrukcij pa se ne morem znebiti vtisa, kot da bi se hotelo Bavčarja namerno izpostavljati kot edinega tajkuna in s tem preusmerjati pozornost od največjih rib. To počnejo tisti, ki so olustrirali Delo, Dnevnik, Večer, Mladino, Nedeljski dnevnik itd. Novinarji v teh časopisih pridno sledijo dikta kapitala.

■ Kako odgovarjate na očitke, da je Boška Šrota za tajkuna naredila vaša

vlada oziroma dogovor iz avgusta 2005, po katerem je pivovarna v Laškem prišla do delnič Mercatorja?

To je popolna neumnost. Glede domnevnega sestanka avgusta 2005 o Mercatorju sem vse že veličokrat pojasnil. Vlada nikoli ni prodajala Mercatorja. Pivovarna Laško je že pred letom 2005 prevzela Radensko in Union ter številna druga podjetja, med njimi Delo in Večer.

■ Kaj je z opcijskimi pogodbami o prikritem menedžerskem odkupu Dela, ki ste ga menda – tako sporočilo je prišlo iz Laškega – hoteli stlačiti v svoj poštini nabiralnik?

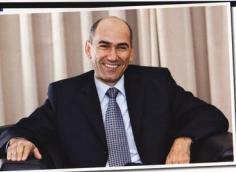
Mislite, da ne bi bile takšne pogodbe z mojim ali katerim drugim vladnim podpisom, če bi res obstajale, že zdavnaj objavljene oziroma na svitko dane, kot bi rekel Jurčič? Kar na dan z njimi.

■ Kako vojna proti tajkonom vpliva na odnose znotraj koalicije? Zdi se, da so se zaradi nje poslabšali zlasti odnosi med SLS in SDS?

Glavna koncentracija tajkonov v Sloveniji zagotovo ni v SLS. Poglejte si posnetke ustanovnega zbora Foruma 21, donatorje Pahorjeve SD ali seznam nekdanjega gospodarskega odbora LDS pod vodstvom Petra Rigla in Gregorja Golobca. Če k temu dodate še seznam svetovalnih ljudi o prevzetih, ki jih je za BTC ali Pivovarno Laško napisal Matej Lahovnik, boste dobili bolj jasno slika.

■ Boste v primeru zmage na volitvah v koalicijo znova povabili SLS, ki jo zdaj vodi Bojan Šrot?

Vidim, da ste pri Reporiziju zelo obremeni s priimkom Šrot. Glede na usodo, ki ste jo doživeli na Magu, to niti ni čudno. O koaliciji pa po volitvah.

Glavna koncentracija tajkunov v Sloveniji zagotovo ni v SLS. Poglejte si posnetke ustanovnega zbora Foruma 21, donatorje Pahorjeve SD ali seznam nekdanjega gospodarskega odbora LDS pod vodstvom Petra Rigla in Gregorja Golobiča.

■ Pred štirimi leti ste v vladno koalicio povabili vse stranke. Katere bi najraje imeli ob sebi v naslednjem mandatu?

Kot rečemo, o koalicijah pol volitvah. SDS je stranka sodelovanja in neče izključevati nikogar.

■ Koliko je realna možnost, da bi vlado sestavili skupaj z Zmagom Jelencem?

Tolikšna kot pri vseh drugih. Ne izključujem nikogar. A to je nalprij vprašanje za volivce.

■ Na Festivalu nove politike v Križankah je prvak Zares Gregor Golobič govoril o spodobnosti v politiki. Glede na to, da ni zavrnil možnosti koalicije njegove in vaše stranke, nas zanima, kako spodobna bi bila vaša vlada z ministrom Gregorjem Golobičem?

Nisem poslušal njegovega govora in ne vem, na kaj je mislil. Tudi ne vem, koliko sposoben in spodoben minister bi bil, saj doslej ni še nikoli prevzel odgovornosti v vladi. Deloval je iz ozadja.

■ Borut Pahor se je odrekel koaliciji z nami. Ali se je v zadnjega pol leta spremenil in zakaj?

Spremenil je govorico, medtem ko stranka svoje izključujoče politike ni spremenila nikoli. Je takšna, kot je bila desetletja pri

svoji predhodnici. Zdaj sta se stranka in predsednik samo postavila v svojem izrazu. Leta 2004, ko smo se hoteli o koaliciji pogajati tudi z njimi, je večinski del poslanske skupine SD zagrotil, da bo istoplet, če gre stranka v koalicijo s SDS. Nič novega torej. Govorjenje o poseganju delitev in hkratno sejanje predsodkov in vneprejšnje zavračanje sodelovanja je zelo nazoren prikaz nastika med besedami in dejanji.

■ Pahor pravi, da imajo od visoke gospodarske rasti koristi le bogati. Ali to drži?

Če bi bilo tako, bi moral biti Pahor tega vesel. Križanja glasovnjak izhodnih anket ob zadnjih volitvah so pokazala, da so njegove stranke, torej SD, volili predvsem bogatejši volivci in tisti, ki so v komunističnem režimu uživali privilegije. Vendar to ne drži, določna reforma, ki je z razbremenitvijo gospodarstva vplivala tudi na večjo rast in z zmanjšanjem davčnega vijaka takoj neposredno omogočila večje plače, je razbremenila vse, še najbolj pa tiste z več znanja, ki so najbolj produktivni in inovativni. Vendar zaradi tega niso tudi materialno najbogatiji, čeprav bi si zaslužili več.

■ Pred štirimi leti je bil vaš glavni nasprotnik Tone Rop. Ali v tej vlogi zdaj vidite Pahorja ali morda koga drugega?

Tone Rop in Borut Pahor sta zdaj skupaj

v isti stranki. Kdo ima večji vpliv na program in taktiko SD, je težko reči. Nista pa to moja nasprotnika, vsaj jaz bi me jemljem tako. Sta moja politična tekmeča. Nekoliko je močete, ko Pahor že vse nesreče izjemno naporenega predsedovanja EU in prej, preden so se sploh začela formalna volitva opravila, nišla s ključni in misli odinole na oblast. Vendar to ni nič nelegitimnega, in Slovenija bo to preživela. Verjamem, da je stranki, ki se je desetletja imela za »avantgardno«, torej za edino politično bitni na oblasti, nekoliko težko v opoziciji.

■ Ali je lažje napadati ali se braniti? V nogometu? Najbol mislite v politiki. Trenutno ne delam ne eno ne drugo, kar se mojam popolnoma povečati najmanjšim vladnim zavedam in vodenju Evropskega sveta. Sicer pa je najbolj zahtevno delo v politiki oblikovanje nove ideje, njeno zagovarjanje, ko je le nova in v manjšini, oblikovanje podpore in zaračunitev in nato uresničevanje.

■ Kolikšen vpliv na slovensko politiko ima nekdanji predsednik Milan Kučan?

Očitno še vedno zelo velik. In to ne zaradi svetih idej, temveč zaradi kapitalskih in medijskih povezav. Nekaterim vplivnim časopisom uresničujejo še isti uredniki, kot jih je pred desetletji postavil še kot predsednik ZKS. Tako je pri Nedeljskem dnevniku.

■ Vidite kakšno resno nevarnost za Slovenijo in njeno demokracijo?

Vidim, in sicer v tranzicijskem kapitalu, ki si je brezobzirno prigrabil veličanski vpliv, vključno z večino medijev, po katerih si skuša podrediti presjeto o tem, kaj je v Sloveniji prav in kaj narobe. Prav je sveda vse, kar počnejo tajkari in njihovi politični podporniki. Namesto da bi bili mediji pri nas neodvisna četrtja veja oblasti, so pretežno tajkarsko-orođe. Štoznje vaših kolegov, ki so lani tik pred predsedovanjem EU podpisovali lažno obtožbo zoper slovensko vlado, je ostalo popolnoma tihlo, ko so iz političnih nabrajalnikov prilekli njihovi tajkarski lastniki. Celo potem, ko so jim neposredno naročili, koga naj v politiki podprejo, jim spremerili statute in namenili urednike, smo slišali le nekaj medijev stavkov nasprotnarja. A je hitro vse potihnilo, kaj šele, da bi kdo napisal kakšno petico. Za dvojna merila in ta ideološka porazenost brezobzirnega kapitala in velikega dela novinarstva v Sloveniji sta največja nevarnost za demokracijo pri nas.

■ Kako sodelujete z predsednikom Danilom Türkcom?
Kovrkotno.